

DREGERA

COLLA EXCURSIONISTA CASSANENCA — NADAL 1989 — Núm. 24

A PEU PER LA CARENA DELS PIRINEUS

CRÒNICA D'UN ANY
DE LA COLLA

Travessada

Ens inicià als secrets de les muntanyes. Amb feixuges càrregues i fent d'aproximació amb tren desfèiem aquelles cinc o sis hores, pels pics o per les valls, i unlem els caps d'una categoria mineral. Sempre hi havia un principi concertat i fugaç, i un final que obstinadament desitjàvem assolir tot just iniciada la marxa. Guanyant temps al temps de la guia de l'Alpina, arribàvem a lloc amb el gust d'haver vençut el repte, amb qualsevol dolor físic i l'afebliment general del cos. La voluptuositat i la concupiscència destil·laven un regust dolcíssim, una injecció venal que repetida al llarg de molts anys ens ha induït un vici ben concebut, difícil d'interrompre, d'alleugerir: caminar a través d'un paisatge entregat a l'abundància i a la quantitat. Caminadors....

- 2 Per massisos integrals de bellesa imperfectible, a través d'una arquitectura estàtica contemplada des de valls regalades, hem allargat la travessia. I el Pirineu se'ns ha obert generós durant vint-i-set dies. Hem escoltat el crit de les estrelles al final de la nit i la fressa callada de la natura durant els llargs dies de juliol, i la monòtona cadència de les nostres petjades damunt els sòls plurals del país. Hem begut l'aigua que raja de la font prodigiosa del camí i hem estrenat un ritme vital nou per al nostre cos. El pas de les hores que es deixaven mastegar fins al vòmit crepuscular, ens feia arribar al final de cada etapa. Desgastats i nous; sense esma i neguitosos per sobreviure, per tirar endavant, i deixàvem entrar dins la tenda tots els companys de viàtic. Caminadors.....

Fent travessia de muntanya,
amb el pas dels dies hom
DRECERA

ÍNDEX

	Pàgina
La Columna d'en Joan	2
Editorial	3
Bloc de notes	4
Crònica d'un any	5, 6, 7 i 8
Maçanet de Cabrenys 1989	9
Pregó	10
XXIII Premis Literaris	11 i 12
I s'acosta la XXV Festa	13
Fet a Cassà	14
A peu per la carena dels Pirineus	15, 16 i 17
Papers d'un diari	18 i 19
28 dies d'estiu	20 i 21
XII Travessada de les Gavarres	22, 23, 24 i 25
El Pompeu il·lustrat	26 i 27
Conte	28 i 29
Vine a escalar	30, 31 i 32
Sensacions Verticals	33
Entreteniments	34

EDITA

DRECERA

Colla Excursionista Cassanenca

Carrer de la Bisbal, 10

Apartat de Correus, 74

17244 CASSÀ DE LA SELVA

NADAL 1989 - NÚM. 24

EXEMPLAR GRATUÏT

IMPRIMEIX

DUCFORM, S.A. - Gràfiques Duch

Dipòsit Legal GI-957/83

s'identifica amb nous elements quotidians, creant un nou espai vital i personalíssim, una nova llar que sembla abastada, amb tot allò necessari, amb relleus i sorpreses, constituent un nou entorn on cada objecte remet al paisatge natural mòbil i canviant. Fent travessada hom aprèn a acostumar-se a tot. A ser caminador.

JOAN PINSACH

EDITORIAL

En la darrera assemblea es recollí com a un dels objectius essencials per a aquest curs el de millorar la comunicació amb el soci. En tres flancs: amb la prolongació de l'edició de la nostra revista, trametent mensualment i a domicili uns fulls informatius d'activitats i impulsant la instal·lació d'una cartellera pública d'esdeveniments locals. Pel que fa al Drecera ha tingut una irregular singladura, reflex d'una entitat modesta però persistent com la nostra.

Encetaríem amb aquest número una ja gairebé tòpica nova etapa, en la qual, prudentment, plantegem la publicació com a semestral, i pretenem donar, en compensació a la dilatada aparició, un contingut dens i una presentació acurada.

Es podria pensar que amb l'apartat que disposem a Llum i Guia, la funció informativa ja és acomplerta. Però és indubtable que el fet de disposar de publicació pròpia permet donar més exhaustivitat a la crònica d'entitat i imprimir-li un segell genú que el fa més atractiu al soci. Esperem que així ho aprecieu. L'esforç bé s'ho val.

En eis fulls de Drecera podeu resseguir l'anècdota del munt de sortides, xerrades, exposicions i d'altres bagatel·les que La Colla organitza. Gaudireu amb el relat d'un acte, sentint-vos-en protagonistes o, tal vegada, us engrescareu a participar-hi a la propera ocasió atrets pel seu encant.

D'això es tracta en definitiva, d'esvalotar un xic la nostra vida i Vila calma i empènyer-nos cap a la muntanya o al recital.

Bloc de Notes

REUNIONS DE JUNTA.-Les reunions de Junta es faran el tercer dilluns de cada mes, a les deu de la nit, al local del carrer de la Bisbal, número 10.

Les reunions de la secció de muntanya es fan els altres dilluns del mes, i la secció de cultura les fa tots els dimarts, al mateix lloc i a la mateixa hora.

"La Colla" disposa d'un apartat de correus, el número 74, per a qualsevol ús que en pugui fer el soci.

QUOTES.- A l'Assamblea anual es va aprovar un augment de quotes que deixa els preus tal com segueix: 1500 ptes. per als socis grans; 1000 ptes. per als juvenils i 600 ptes. per als infantils.

TARGES D'ASSEGURANÇA DE LA F.E.E.C.-Els socis que desitgin aquesta assegurança per l'any 1990 han de comunicar-ho abans d'acabar el mes de desembre a la Dolors Rubirola, C/ Xavier Carbó, 70, o bé durant a les reunions de la secció de muntanya. El preu aproximat serà de 2500 ptes.

LLOGUER DE TENDES.-Els preus es mantenen com en la temporada passada. Les tendes de tres places, 500 ptes./dia o 3000 ptes./setmana; les de quatre/cinc places, 700 pts./dia o 4200 ptes./setmana. En ambdós casos s'haurà de deixar una fiança de 3000 ptes. per tenda que es tornarà un cop verificat que la tenda no ha estat malmenada. Per llogar les tendes s'ha de ser soci i us podeu

posar en contacte amb en Josep Maria Bosch, tel. 21 71 76 o anar a les reunions de la secció de muntanya.

LLOGUER DE MATERIAL.-Degut a la manca d'atenció a retornar o cuidar el material de la Colla que a vegades deixa a d'altres entitats o particulars, ens veiem en la necessitat de posar uns preus de lloguer i sobretot de fiança:

Cassola de 25 litres, olla de 20 litres, fogó de tres anelles de foc, fogó d'una anella de foc, cuina de tres focs, paella per a 20 comensals. Per qualsevol d'aquests estris es deixarà una fiança de 5000 ptes.

Taulers blancs de 2 metres amb els cavallets pertinents, bancs de fusta: 500 ptes./dia de lloguer i 2500 ptes de fiança.

Els toldos de la cuina i del menjador no es lloguen.

Per llogar alguna d'aquestes coses, s'ha de contactar amb en Pere Gispert, tel 46 04 43.

400.- La Colla està a punt d'arribar als 400 socis. Actualment en som 395. Anims, i cap als 500 !

OPORTUNITATS

Esquí Dynastar

Fixacions Salomon 447

Temporada 88-89

NOUS al 100 %

cap baixada

29.000 ptes.

Tel. 46 16 99

La XXIII Festa Literària,
campaments d'estiu,
musicals, sortides, un any d'activitats...

Travessada de les Gavarres. El caminar fa agafar gana.

Reunió General Ordinària de Socis

En altres ocasions ja hem parlat prou i massa del poc ressò que acostumen a tenir les convocatòries a una Junta General ordinària de socis, no ja precisament de la Colla, sinó de qualsevol entitat. Per això no tornarem a insistir sobre el tema; tanmateix no podem estar-nos de remarcar que aquesta mena d'actes, més enllà de la simple formalitat que suposa el compliment dels preceptes estatutaris, serien una excel·lent ocasió per al soci d'entrar en contacte amb els membres de la Junta directiva, d'exposar personalment i cara a cara les seves idees i opinions. En una paraula, ens agradaria que l'associat fes quelcom més que assistir a algun dels actes i pagar la seva quota - cosa aquesta darrera que, lògicament, és fonamental per al manteniment de l'entitat. Que ens exposés les seves crítiques, - ja que, ni per un moment, hem pensat que tot ho fem bé i a gust de tothom. Que aportés noves idees

i projectes. No és pas així, que hi farem, però no ens aturarem en el nostre afany per aconseguir-ho. Mentre això arriba, aquesta majoritària indiferència ens fa valorar encara més el gest dels que hi assisteixen. Referint-nos concretament a l'assemblea d'enguany, celebrada el propi dia 18 de setembre, ens cal comentar en primer lloc l'extensa relació d'activitats, de la qual tot seguit passem a fer un comentari:

Activitats

La temporada 1988-89 s'encetà amb la XI Travessada de les Gavarres. Aquesta vegada tingué com a escenari els encontorns de la població de Cruïlles, que en fou el punt de sortida i arribada; els participants, en nombre de cent onze gaudiren de valent al llarg dels bonics vint-i-set quilòmetres. De les dues sortides programades per al novembre, una, la del dia 13 s'hagué de suspendre a causa de la pluja.

L'altra, quinze dies més tard,

Crònica d'un any

tingué com a destinació la vall del Bac, escenari dels anteriors Campaments d'estiu; els participants, en nombre de vint-i-dos feren un interessant recorregut per aquells paratges de la Garrotxa.

Poc ressò tingueren dues projeccions de diapositives a principis de desembre; però sí que funcionà la portada del pessebre al cim del Bestracà, a la qual anaren vint companys.

La Festa de Sant Vicenç constituí un èxit de participació, al qual contribuí en bona part la suavitat del clima que, d'altra banda, féu fracassar una activitat que en principi, despertà un gran interès: el curset d'esquí que, després de diversos ajornaments, s'hagué de suspendre per manca de neu a les pistes de Vallter 2000, on s'havia de dur a terme.

Una cursa d'"Skateboard" a finals de gener, la sortida de Setmana Santa, aquesta vegada al llogarret de Sant Martí Sesserres foren 6 activitats per als més petits i ben concorregudes. La Marxa de Primavera, en canvi, no ho fou tant, ben segur per l'atapeïment d'activitats en aquella data del 7 de maig, data en què les matineres festes majors d'aquest any ens forçaren a fer-la.

Campaments

Maçanet de Cabrenys, Moll de l'Olivet: aquests noms semblen prendre carta de natura en els campaments d'estiu de la Colla. Veritablement es fa difícil de

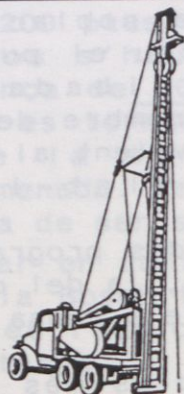
trobar un lloc tan bonic i tan adient com aquells indrets sota Les Salines. Els dos torns repartits entre el 29 de juliol i el 13 d'agost aplegaren 27 campistes dels més grans i 52 dels menuts.

El campament social, enguany es desplaçà cap als Picos de Europa i es veié sotjat pel mal temps, que també féu anar a mal borràs l'ascensió al Balaitous prevista per als dies 9, 10 i 11 de setembre. Finalment, el descens en "Rappel" de les gorgues de Sant Aniol d'Aguja es desenvolupà normalment: és a dir, com va essent normal d'uns anys ençà, gairebé en sec.

Culturals

Passem ara a les accions culturals: Dues conferències per al novembre posaren damunt de la taula dos temes d'actualitat: Catalunya província única i el Mil·lenari de Catalunya. Per al febrer es dugué a terme un debat sobre l'escut de la Vila de Cassà debat que, posteriorment, fou completat amb enquesta duta a terme els dies de Festa Major.

Poca assistència de públic en el concert que el "Trio Copel·lo" ens oferí a principis de març, en el marc de l'antiga capella de les Monges. Tot el contrari del cicle de conferències sobre el suro desenvolupat al llarg dels mesos de març i abril. La Diada del llibre veié l'estrena del "Romanço dels Tapers de Cassà" a càrrec del seu autor, en Jaume Arnella, actuació que repetí set dies més

Can Sacot - Veïnats d'Esclet, 1
Telèfon 46 04 11
CASSÀ DE LA SEVA (Girona)

Maçanet de Cabrenys. Els campaments agermanen els infants.

tard en el transcurs de la Vint-i-tresena festa literària davant una ben nodrida concurrència. Els premis "La Colla", "Cercamón", "Pompeu Pascual" i els infantils "Manuel Tolosà i Surroca" foren atorgats enmig d'un càlid ambient al qual la veu i l'enginy d'en Jaume Arnella posaren un divertit epíleg.

Fet a Cassà

La feixuga tasca d'organitzar i dur a terme l'exposició "Fet a Cassà" es veié recompensada abastament per la gran afluència de visitants que gaudiu durant els dies de la Festa Major. Una activitat nova que sembla adient, que obre el camí a noves experiències en aquest camp.

El juliol ens portà dues actuacions musicals: les dels grups "El Batall" de cançó

tradicional i "3 en 1" de Jazz. I a la fi, la diada de l'11 de Setembre ens portà l'exposició d'acudits del dibuixant de l'"Avui", Lluïssot, i un debat sobre els 10 anys de l'Estatut de Catalunya.

Estat de Comptes

L'estat de comptes que fou presentat palesà que, malgrat el gran nombre d'activitats, s'ha aconseguit eixugar la pràctica totalitat del considerable dèficit del passat exercici.

Les ajudes dels estaments oficials, aportant sumes prèviament sol·licitades, permeten de dur a terme activitats impossibles de finançar per mitjans normals; activitats que, malgrat ésser deficitàries, creiem que cal mantenir, com és el cas del concurs literari.

Caixa de Girona

Oficina Central: Avinguda St. Francesc, 34 - 36 - Telèfon 20 62 00 - Girona
Sucursal de Cassà de la Selva: Carrer Major, 15 - Telèfon 46 10 49

Foto X. Albertí

Jaume Arnella canta el "Romanço dels tapers" el dia de la seva estrena a la Coma.

El públic atent.

La Junta

Respecte a la Junta entrant cal dir que ve marcada per la continuïtat, després dels canvis introduïts en l'anterior assemblea; com es pot veure:

President:

Xavier Albertí

Vocals

Sots-presidenta:

Dolors Rubirola

Quim Carreras
Josep M Bosch
Pere Gispert
Josep Bosch
Joaquim Bosch
Jaume Abel
Siso Domingo
Josep Ferrer

Secretari:

Carles Malagrida

Tresorera:

Ciò Pol

Cal remarcar el bon funcionament de la fórmula de les dues seccions - Excursionista i Cultural - que tants recels despertà quan fou proposada. Tot i això cal observar que, dintre la migradesa de

recursos humans, la secció excursionista troba ajudes esporàdiques per a activitats concretes (campaments, marxes, etc.). La secció cultural no pot dir el mateix. Es dirà que les activitats excursionistes interessen veritablement al jovent. D'acord, però: és que aquest nostre jovent "passa" de la cultura? No ens ho podem creure i des d'aquí fem una crida als col.laboradors potencials

I ja poca cosa més, si per un cas el determini d'informar amb més assiduitat el soci de les activitats mitjançant un fulletó mensual, cosa que, certament, estava un xic deixada. I a continuar endavant tot mirant amb esperança la nova temporada que tenim per davant.

C. M. B.

Actuació del grup musical "El Batall" en les Festes Musicals d'enguany.

Foto X. Albertí

Les "Jornades sobre el suro" tingueren molta ressonància. A la foto, la presidència.

Foto X. Albertí

Maçanet de Cabrenys 1989

Tot començà amb tensió i nerviosisme al Passeig Vilaret. Deurien ser quarts de cinc quan ja començaven a arribar els futurs hostes de l'acampada 89. Tot de sobte es quedaren sense respir, havia arribat el transport que els duria fins a Maçanet de Cabrenys. Llavors un somriure de galta a galta els omplí de joia. A les 5 era l'hora de sortida, tots els excursionistes arribaren puntualment, i després de la rutinària passada de llista s'apoderaren dels que serien els seus seients fins a l'arribada. A la fi marxaren !!

En sortir de Cassà la mainada ja es començava a imaginar el que seria la seva setmana d'oci i diversió; alguns repetien i explicaven la grandiositat dels paratges, i les diversions gaudides altres anys.

Durant el camí, com és lògic amb totes les excursions i acampades, hi hagué desafortunats que tingueren mareigs momentanis.

Deixant Darnius enrera, ens endinsàrem a descobrir el que seria la nostra casa per una setmana.

Amb molt més de nerviosisme i esvalotament que al principi la mainada començava a murmurar que faltava poc, quan de sobte aparagué el rètol de l'arribada.

Ràpidament la mainada baixà de l'autobús per recollir les seves pertenençes.

El trajecte final s'havia de fer a peu, uns 2 Km., per un camí de terra que es féu molt planerament, doncs la quitxalla ni el notà amb la seva il·lusió per arribar al campament. Un cop arribats es posaren en rotllana i començaren les presentacions, la tria de tendes,...

La primera fou la nit més tranquil·la. Acabat el sopar, els "pollastres" prepararen el joc de nit; havien de buscar peces de l'esquelet humà per tot el bosc. Fou el joc més tètric i de més sarau. Aquells joves excursionistes estaven tan desvetllats que voltaren tota la nit pel camp, però l'esmorzar de l'endemà els calmà totalment.

Durant tota aquesta setmana els nens i nenes disrutaren de l'aire..., de la refrescant aigua del riu, dels jocs organitzats pels monitors i d'un parell d'activitats poc conegudes per la humanitat: la primera d'elles fou rinting, en la que els excursionistes havien de seguir el riu en sentit contrari. Una activitat que fou positiva per fer-los venir gana per dinar. L'altra, encara menys coneguda, fou la recerca del pollastre. El pollastre, que fou la mascota d'aquesta acampada, i que no poguérem arribar a veure.

La mainada gaudí de valent durant aquesta setmana, encara que, com no, també hi hagueren dies negres en els quals vàrem estar tots passats per aigua, doncs caigué un xàfec que va inundar momentàniament el nostre campament. El diumenge fou el darrer dia d'aquesta acampada; tot acabà amb el popular dinar de germanor entre pares, mainada i monitors.

Era la cloenda dels set dies de l'aventura organitzada per la Colla.

David Carbó "SACOT".

Pregó de les Olimpíades dels Campaments

Avui, dia 12 d'agost de 1989, nosaltres, els servents de monsenyor Jacint Petacolís, mundialment conegut com l'esportista que va batre el rècord de llançament d'un disc dels Beatles, som aquí perquè en nom seu, inaugurarem aquesta Olimpíada.

Per tant, doncs, benvolguts Pelapèsols, inaugurarem les Olimpíades de St. Ferriol del Bosc 73 ..., ai!, perdó!, de Maçanet de Cabrenys 1989.

Abans de res, que en aquestes Olimpíades regni la pau i l'honestedat i, sobretot, molta sort.

!!!QUE GUANYI EL PITJOR!!!

I seguidament, Colla de Saltamarges, farem el jurament olímpic.

Repetiu amb nosaltres:

"Nosaltres, els petavidres, jurem en nom de St. Climent d'Escuracassoles que:

- No mossegarem els de l'altre equip.
- No ens doparem.
- No caminarem amb xancletes.
- No cremarem els jutges.
- No petarem el coll a en Seu.
- I no imitem en Tomeu Penya amb la guitarra d'en Siso."

I ara, a córrer com conills !!!

David Carbó

Carles Cañigueral

Els campaments: jocs...

...i cants.

Foto Rubirola

Foto Dolors Rubirola

NADAL I REIS - REGALEU LLIBRES
LLIBRES dels PREMIS LA COLLA
Tots a 300 pessetes.

Vivenç Villatoro, Sílvia Manzana, Víctor Mora, Andreu Sotorra, Roser Iborra

ELS TROBAREU a Cassà: Llibreria Arpa, Llibreria Montse,
Llibreria Matas, Llibreria Dalmau, Llibreria Tàlia.
a Girona: Llibreria Les Voltes, Llibreria 22.

XXIII Premis Literaris

Molta participació en tots els premis

Vicenç Pagès, guanyador del XXIII premi La Colla
Josep Bosch, guanyador del XII premi Pascual

Darrer dissabte d'abril, dia de la Festa Literària, veritable moll de l'os de les activitats culturals de la Colla. Setanta-vuit ens aplegarem a El Bon Acull a l'entorn d'aquesta festa que, com aquell que no fa la cosa, enfila ja la recta cap a les seves noces d'argent. Com passa el temps!

Diversos foren enguany els punts rellevants de la vetllada. En primer lloc, la presència de tots els guardonats, llevat del guanyador del premi Pascual —el representà un dels seus fills—, la de l'industrial surer Bernat Sabaté oriünd de Cassà i avui afincat a El Voló i, com a cloenda, fou cantat de nou el Romanço dels Tapers de Cassà.

Els premis infantils Manuel Tolosà i Surroca i llurs tres categories Rosa, Clavell i Viola foren per a Rosa Lloveras, Elena Esteras i Jordi Verdaguer, respectivament. El Cercamón, de narració juvenil se l'endugué, l'estudiant vidrerenc David Colomer. El Pompeu Pascual i Carbó es quedà a Cassà: Josep Bosch i Mercader en fou el guanyador. I el premi de narració La Colla viatjà cap a l'Alt Empordà: fou atorgat a Vicenç Pagès, de Vilafant.

Tot seguit el senyor Sabaté ens feu una interessant dissertació sobre el suro i els tapers, "leitmotiv" de tots els actes culturals d'aquesta primavera. I, com a final, en Jaume Arnella ens delectà de nou, com hem dit, amb el divertit Romanço dels Tapers. Unes breus paraules del nostre Batlle posaren punt final a la memorable vetllada.

Tot plegat un motiu més per esperar-nos a prosseguir, tot cercant celebracions més rellevants encara.

VEREDICTES DELS PREMIS LA COLLA

XXIII PREMI LA COLLA, DE NARRACIÓ

A la ciutat de Girona, el dia 15 d'abril de 1989.

Reunit el jurat del vint-i-tresè premi de narració La Colla, convocat per la Colla Excursionista Cassanenca, format per Joan Carreras i Péra, Joan Codolà i Surís, Josep M. Fonalleras i Codony, Narcís Puigdevall i Diumé i Antoni Ruscalleda i Nadal, i un cop examinats els trenta-un treballs que enguany han optat al premi, acorda prendre en consideració els següents:

El tècnic, de Josep Manuel San Abdon i Queral.

Cinc amors que no foren, de Josep Bosch i Mercader.

Psicosi, de Miquel López i Crespí.

Dramàtica analogia, de Joaquim Segura i Lamich.

Gargots d'un estudiant farigola, de Lluís Vilaseca i Aloy.

Gossos de pluja, de Joan Vallbona i Sallent.

El foraster, de Marta Jordà i Oliveres.

Lletres i pintures, de Bernat Puig i Tobella.

Dos relats sense sal, de Natàlia Moleró i Lloret.

Lleteta amb alcohol, de J. Ferrer.

De julais i cutiflinxs, de Vicenç Pagès i Jordà.

Villarobledo, de Xavier Domingo i Roura.

Suara, mig segle, de Josep Soler i Bussé.

Un telègraf al Sahara, de Francesc Perera i Domènech.

Laberint, de Josep Górriz.

Vista la quantitat d'obres considerades, s'acorda procedir a una votació secreta a fi de fer una selecció prèvia. En aquesta, cada jurat disposa de sis vots, a adjudicar com segueix: tres a un treball, dos i un respectivament. Efectuada la votació, el resultat és:

El tècnic, 3 vots.

Cinc amors..., 1 vot.

Psicosi, 3 vots.

Dramàtica..., 0 vots.

Gargots..., 1 vot.

Gossos..., 1 vot.

El foraster, 0 vots.

Lletres..., 7 vots.

Dos relats..., 1 vot.

Lleteta..., 1 vot.

De julais..., 5 vots.

Villarobledo, 3 vots.

Suara..., 0 vots.

Un telègraf..., 2 vots.

Laberint..., 2 vots.

S'acorda, vist el resultat de la votació, eliminar els treballs que han obtingut zero, un i dos vots. Els restants passen a la següent votació, en la qual també cada jurat disposa de sis vots. L'esmentada votació dóna com a resultat:

El tècnic, 4 vots.

Psicosi, 3 vots.

Lletres..., 12 vots.

De julais..., 10 vots.

Villarobledo, 1 vot.

Laberint, 1 vot.

Queden així eliminats els treballs que

LOTERIA

17.263

DE NADAL

Aquest és el número de LA COLLA

El de la sort!!!

han obtingut un sol vot. Els quatre restants passen a la següent votació, que, un cop efectuada, resulta:

El tècnic, 3 vots.

Psicosi, 3 vots.

Lletres..., 12 vots.

De julais..., 12 vots.

Eliminats així els dos treballs menys votats, passen els restants a la votació final, secreta, i amb un sol vot per membre del jurat. El resultat d'aquesta votació final és:

Lletres..., 2 vots.

De julais..., 3 vots.

Queda, doncs, proclamat guanyador del XXIIIè. premi La Colla de narració, el treball De julais i cutiflinxs, del qual n'és autor Vicenç Pagès i Jordà, de Vilafant.

I, perquè així consti, els membres del jurat signen aquesta acta en el dia i lloc abans esmentats.

XII PREMI POMPEU PASCUAL I CARBÓ

A la ciutat de Girona, el dia 15 d'abril de 1989.

Reunit el jurat del XII premi Pompeu Pascual i Carbó, convocat per la Colla Excursionista Cassanenca, format per Joan Cals, Joan Miró i Josep M. Molla, i un cop examinats els cinc treballs participants en la convocatòria d'enguany, emet el següent veredict:

Del cinc treballs, el jurat decideix prendre en consideració:

Aproximació a la història de l'església de St. Martí de Cassà de la Selva.

Les restes de l'església romànica de Cassà.

Fent constar que reconeix en el treball Vegetació i paisatge vegetal de la Selva l'interès científic i el seu rigor metodològic, però no s'ajusta al terme assaig, tal com assenyalen les bases de participació. Així, mateix, el jurat sol.li-

*Josep Bosch,
guanyador del premi Pascual.*

cita que es gestioni l'edició del 3r. mapa inclòs en el treball, vist el seu notable interès.

Fetes aquestes consideracions, se sotmeten els dos restants treballs a votació, i s'atorga el premi per majoria a:

Aproximació a la història de l'església de Sant Martí de Cassà de la Selva, del qual n'és autor Josep Bosch i Mercader; i es fa una especial menció a: Les restes de l'església romànica de Cassà, de Josep M. Escalona, que queda en segon lloc.

I perquè així consti, signen aquesta Acta en el dia i lloc abans esmentats.

II PREMI CERCAMÓN DE NARRACIÓ JUVENIL

A la ciutat de Girona, el dia 15 d'abril de 1989.

Reunit el jurat del II Premi Cerca-

món, de narració juvenil, convocat per la Colla Excursionista Cassanenca, format per M. Teresa Coris, Dolors García i Miquel Pairoli, i un cop examinats els treballs que enguany han optat al premi, acorda, per unanimitat, atorgar-lo al treball Triangle en Espiral, del qual n'és autor David Colomer i Martorell, de Vidreres.

I, perquè així consti, signen aquesta Acta en el dia i lloc abans esmentats.

XX CONCURS DE TREBALLS INFANTILS MANUEL TOLOSÀ I SURROCA

A Cassà de la Selva, el dia 21 d'abril de 1989, reunit el jurat del vintè premi de treballs infantils Manuel Tolosà i Surroca, convocat per la Colla Excursionista Cassanenca, format per Montserrat Arnau, Joaquim Massa i Marta Tomàs, i un cop examinats els treballs que enguany han participat, acorda concedir els premis següents:

Premi Viola (9-10 anys) a Es busca vigilant!, de Jordi Verdager i Arnau.

Accèsits a:

M. Farners Puente i Pérez, per El roser i la papallona.

Ingrid Reyné i Ferrando, per: Lupi, el cavall volador.

Premi Clavell (11-13 anys) a Elena Esteras i Blasco, per El record.

Accèsits a:

Judit Tarinas i Mercader, per Negat de llàgrimes.

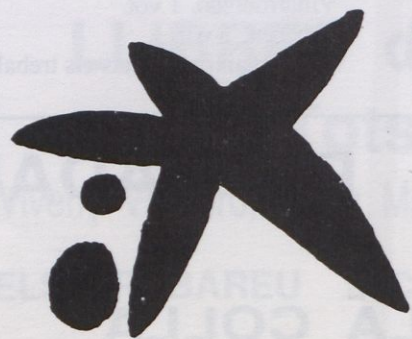
Eva Verdager i Arnau, per Records.

Alba Abellí i Arbó, per Alt com un Sant Pau.

Premi Rosa (14-15 anys) a Rosa Lloveras i Ferrer, per Un dia feliç.

Accèsit a Anna Faja i Felipe, per Un dia feliç.

I, perquè així consti, signen aquesta Acta en el dia i lloc abans esmentats.

"la Caixa"

CAIXA DE PENSIONS

Plaça de la Coma, 32 - Tel. 46.00.84 - Cassà de la Selva

...I s'acosta la XXV Festa

Es una convenció molt humana de donar unes dates o uns nombres com especials i dignes de millor atenció. Es l'ocasió de celebrar de nou o, tal vegada, només fer compte d'allò que se'ns ha fet massa quotidià.

Una d'aquestes fites màgiques s'apropa a la nostre entitat, i no podem deixar que ens atrapi sense estar preparats. Em

refereixo a la XXV edició de la Festa Literària i els Premis La Colla.

Escric això amb la memòria encara fresca de la darrera celebració, i a dos anys vista de l'esdeveniment.

Si analitzem la realitat de la Festa literària d'aquets darrers anys, el panorama no és prou afalagador. Li manca identitat. Passada l'època en què aquesta mena de premis eren relativament escassos i el simple sopar de germanor era un signe de resistència, l'evolució posterior no ha assolit la singularitat desitjable. Les dotacions són modestes, la filosofia dels premis estàndard, l'assistència a l'àpat reduïda i poc rellevant, la difusió de les publicacions pèssima... i, a sobre, l'organització de l'acte, netament deficitària.

Sortosament, el nombre i la qualitat de les obres presentades, mercès a la popularitat i veterania dels Premis continuen essent molt acceptables, i permeten descobrir nous valors literaris i donar llum a treballs d'investigació de gran interès, i temàtica sovint local.

Però per les noces d'Argent hem d'aspirar a més que això. Han de representar el ple refluoriment de la Festa o, si s'escau, sense escarafalls, el seu zenit i desaparició.

En una petita mostra d'audàcia hem programat de moment la Festa de l'any 90 amb simples novetats formals i estratègiques, que poden donar un cert resultat:

. Incorporació de nous membres del jurat: Assumpció Cantalozella i Dolores García al "La Colla", i Josep M. Mallarach i Joan Nogué al "Pompeu Pascual".

. Increment de la dotació del Premi de La Colla a 125.000 ptes (de 75.000).

. Participació preferent del nou Institut cassanenc en el Premi de narrativa juvenil Cercamón.

. Publicació del Premi La Colla per mitjà d'una editorial especialitzada, en lloc de fer-ho a títol propi, assegurant-ne

així una millor distribució.

. Publicació per primera vegada del Premi Cercamón a les planes del Punt Diari.

. Patrocini dels premis infantils per part de "la Caixa".

. Campanya de recerca d'empreses patrocinadores de la festa, per mitjà de la venda d'un gravat commemoratiu d'edició limitada.

Però conscients com som que la transformació cal portar-la més enllà, hem previst una acció paral·lela a aquesta Festa, que pot ser molt enriquidora. Donat que el nostre problema no és exclusiu, sinó que existeix actualment un desconcert generalitzat sobre el plantejament dels Premis, hem pensat de convocar una jornada per analitzar-ne la situació, perspectives i diferents experiències.

Aquest seminari tindria lloc el mateix mes d'abril, a Cassà, i consistiria en diferents ponències i taules rodones que comptarien amb la participació de personalitats del món de les lletres i activistes culturals.

D'aquesta manera, a l'ensens que aprendriem dels altres donaríem prestigi al poble i a la mateixa Festa, i tindríem un bon revulsiu per escometre amb decisió la Festa clau.

X. ALBERTI

DRECERA

Fet a Cassà

La Colla, en el seu vessant d'activitats culturals, ha assolit en el curs 88-89 fites importants. Una d'elles ha estat sens dubte l'exposició de la Festa Major. Amb el títol genèric de "Fet a Cassà" es va fer un recull sistemàtic, encara que segurament incomplet, dels productes elaborats per les fàbriques, tallers i artesans locals.

Dels motius que van i m p' u l s a r l'organització, de la configuració, i del resultat final, ja se n'ha parlat. Qui més que menys llegeix la revista local "Llum i Guia", i en el seu número 453 del mes de juliol passat, hi ha un extens article sobre el tema. Ara bé, hi ha alguns punts que al nostre parer s'haurien de comentar. Per exemple, allò dels "habituals problemes de local", frase citada al "Llum i Guia". Hom diria que al nostre poble, disposar de locals per a activitats culturals, sembla un problema irresoluble, per bé que no hauria d'ésser així.

Es cert que l'exposició fou un esdeveniment puntual, però calia disposar d'un local espaiós i cèntric, i des de la Colla creiem que els

La confecció.

poders públics locals haurien de fer passes més atrevides per obtenir-ne, encara que fos reorientant una part del patrimoni municipal, com seria l'acondicionament o fins i tot la venda o intercanvi d'un solar, com el de l'antic Hospital.

Un segon punt a tractar és allò de la "bona dosi de voluntat i enginy escolta" per adequar el local i per fer el muntatge de

l'exposició. No insistiren en el que es féu per adaptar el local; els mateixos propietaris van quedar meravellats del "miracle" que es féu després de netejar i pintar les dues sales de la fàbrica que es van utilitzar. No es pot pas dir que l'administració municipal no hi donés un cop de mà, però fou només això, un cop de mà.

El muntatge de l'exposició fou realment una mostra de bona voluntat per part de tots els organitzadors. No hi direm res més; és,

sens dubte, la nostra aportació a la Festa Major del 1989.

Ara bé, creiem necessari insistir en allò de l'enginy. Es cert: fou necessària una bona dosi d'imaginació per aconseguir adequar, distribuir i ressaltar els diferents àmbits de l'exposició, i és que la precarietat de mitjans era total.

Perquè una exposició com aquesta o com qualsevol altra quedi mínimament presentable és necessària una

aportació econòmica important; la de la Comissió de Festes, pel projecte presentat, fou insuficient. Representava només un 0'5% del pressupost total de la Festa Major. Tot i considerant que el treball personal no s'ha de remunerar (no voldríem crear greuges comparatius) creiem que és necessari un percentatge més substancial, si es desitja una certa continuïtat en aquest tipus d'activitats.

A peu per la Carena dels Pirineus

Esperant a Sant Pere de Rodes

Text i Fotos:

Eloi Madrià
Joan Pinsach

Esperant al País Basc, unes hores per una il·lusió.

La Maleïda

*Veu 's-e-la aquí; mirau sa gegantina altura:
se queden Vignemale i Ossau a sa cintura:
Puig d'Alba i la Forcada li arriben al genoll;
al peu d'aqueix olímpic avet de la muntanya,
són salzers les Alberes, Carlit és una canya,
lo Canigó un rebroll.*

Mn. Jacint Verdager.

"Canigó" Cant IV

Quan se'n va la darrera foscor de la nit desfem el nostre bivac senzill, a sota d'unes oliveres. Amb la perfecció que atorga la freqüència dels actes, repetim uns gestos, unes accions que ja ens són quotidianes, per enèsima i última vegada. Es l'11 d'agost de 1989.

Q u e l c o m

contradictori ens passa avui: sabem que ens falten poques hores per celebrar l'èxit en la nostra aventura, i, alhora que el desig de retrobar-nos amb els nostres augmenta amb les primeres passes del dia, l'enyorament pels moments viscuts mediatitza la nostra eufòria.

Després de sis

hores de camí arribem a Sant Pere de Rodes. Es d'hora encara. Acabem de cloure la vint-i-dosena i última etapa de la nostra travessia integral pel Pirineu. Ara tot ja s'ha acabat -només resta la còmoda baixada fins al port de la Selva. Mentre esperem família, amics i curiosos, no puc evitar la presència

DRECERA

Travessada dels Pirineus

dels records més intensament viscuts durant aquesta llarga caminada.

Com ara aquell dissabte 15 de juliol, a les 6 de la matinada, a casa, dient un adéu intens i gruixut, ennuegant... O les hores passades amb la Xon, des del mateix dissabte de la partença fins al final de la 1 etapa, a Urepel. Allí ens deixaria, i allí, s'iniciava un nou plec de sensacions.

Amb la serenor i solidesa d'esperit que conformen aquestes pedres velles de la Verdera, també recordo els dies difícils de les quatre primeres etapes, amb sol intens i calor sufocant; dies de suor, d'escalfor africana, rabiosament d'estiu. Etapes de mitja muntanya, a través de pistes forestals i carreteres asfaltades, seguint el Tour de França amb la ràdio oscil·lant a la mà, aguantant el bullir dels peus i la coïssor dels ulls; eixugant una suor cada vegada més líquida, inodora ja, bevent a glopades l'aigua del camí.

I tinc temps de refer les etapes de transició, ja d'alt Pirineu, per valls encisadores, per corriols i colls, per llacs i pastures; avançant de pressa amb tres dies fins arribar a Panticosà. On abraçarem en Quim, alegre ell com sempre,

DRECERA

Pels Pirineus de Navarra; cal obrir molts tancats per fer camí.

A Candanchú, canviant de paisatge, de clima, i de gent...

que ens acompanyà dos dies i mig. Amb ell compartirem instants de desconcert i de meravella, allà al riu Otal, de fosc ja, amb la roba molla i el cos enfredorit; en aquella c a b a n a t a n solitàriament deixada allí, al costat del riu oblidat, l'Eloi encengué un foc prodigiós. En Quim ens deixà a Bielsa i veig ara la importància de

la seva companyia durant dues de les quatre etapes més dures i decisives del Pirineu Central. El deixarem a peu de carretera. Havia vingut...

I ara l'espero aquí dalt, a tocar la mar cobejada, mentre em ve a la memòria la trobada inesperada amb en Joan Sàbat, al final de l'etapa del Posets, a la fi de les

Travessada dels Pirineus

grans dificultats, a prop del Refugi d'Estós. També havia vingut. Potser per recordar que aquest estiu ha fet 10 anys d'ençà de la seva travessia integral.

I mentre em perdo en aquestes recordances, els turistes van arribant al monestir i el matí rutilant creix acompanyant-nos en aquesta embriaguesa d'avui. Amb la marinada densa, quasi covada, m'endinso de nou en els records. Com els de l'entrada a Catalunya pel Port de la Picada, arribant a Viella el diumenge 30 de juliol. O la nit que passarem amb l'amic Carles a la Cabana dels Esparvers, a la capçalera de la Vall de la Llosa; nit entranyable, allargassada fins al límit, amb el company de sempre retrobat en un escenari de pessebre.

A mesura que passen les hores, aquí a la Font del Raig, augmenten els nostres esguards vers el camí que ve de l'aparcament de cotxes. Encara no arriben... Tenim temps; hem après a tenir-lo, a disfrutar-lo, fins i tot les hores mortes, que mai no han estat buides. Quan els dies de marxa van passant i t'adones amb satisfacció i desig que t'empasses hores i distàncies que t'acosten més a casa, també veus que vas

Al Coll de Tendeñera, fent camí...

Dalt del Taillon, el primer gegant. Ens hem trobat un amic.

perdent quelcom a cada passa: allò que per irrepensible no reviuràs mai més. I abans, molt abans que tot s'acabi, has comprès que el que de debò importa és viure el moment que passa, aquell instant que se t'escola i que intentes atrapar a la memòria o a l'àlbum. I t'oblides del final, tan desitjat i engoixant alhora; tan necessari per seguir i

massa definitiu per aturar-nos.

El que sí ens aturà fou el dia de descans a Núria, acompanyats de molts familiars i amics. Feia dies que tant l'Eloi com jo pensàvem en l'arribada a Núria!

De fet va ser una mica com acabar abans d'hora, semblava que ja ho havíem aconseguit, que el que quedava era prescindible. Tots dos

vam somiar dos o tres dies abans que passàvem aquesta jornada de descans a Cassà, per tornar a Núria l'endemà i continuar fins al mar...

Al final de tot, ara mateix, em sembla que només he viscut una il·lusió, que el paisatge hi era

imaginari; tot ha estat tan fugaç i etern, tan feixuc i lleuger... He tingut tant de temps i tan poc per a mi mateix; he caminat tant que torno a ser a casa... Penso que travessar una magnitud com una serralada, un desert o un oceà, esdevé al final una confirmació

autèntica de la nostra existència, dels límits reals de ser físicament aquí, del període escarransit que se'ns regala des que iniciem la travessada fins que assolim el mèrit.

Dec haver fet temps reflexionant; l'Eloi ja saluda amb la mà...

Papers d'un diari ⁽¹⁾

Diumenge, 16 de juliol

"Avui ja és realitat. Comencem la travessada integral. A les 6 del matí encara és massa fosc per sortir i deixem passar tres quarts d'hora. A la fi ens llevem frisosos per començar a caminar. Són 3/4 de set quan sortim en direcció a Echalar, el poblet d'on, de fet, partim amb la intenció de creuar tot el Pirineu.

(...) Estic nerviós. Aquestes primeres etapes són les més empipadores.

N'hem de passar 6 o 7 abans que el cos s'adapti a la nova vida i els nervis estiguin al seu lloc."

Divendres, 21 de juliol.

"(...) El dia, en conjunt, ha estat bo per a la pràctica excursionista: poc sol i temperatura considerablement més baixa que la dels dies anteriors, que era infernal. Només ens

hem hagut de posar la capa impermeable d'Estanés a Candanchú, i encara plovent poc.

(...) El company, bé; com jo. S'ha notat molt el dia de descans. Igualment ha estat positiu el fet de trepitjar ja terreny d'alta muntanya. Aquest paisatge ja ens ha permès d'opinar: hem vist l'Anie, la Mesa de los Tres Reyes, les agulles d'Ansabère i el Petretxema de prop; el Balaitous de més lluny. I això anima, et fa adonar que avances i fas camí en caminar.

Personatges. Bastants. Un pastor al qual hem entrevistat, gravat i fotografiat. Es d'Ansó i tenim la seva adreça." La ciudad?

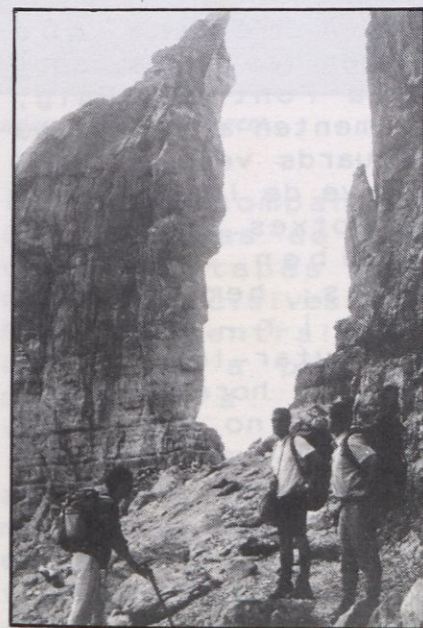
Jamaas! Aquí no me manda nadie", li hem gravat.

Salut. Més bé en general, només pendent del taló. Perspectives optimistes; demà caminarem 6 o 7 hores i demà passat ja esperarem en Quim a Panticosa."

Diumenge, 30 de juliol.

"L'etapa d'avui m'ha agradat moltíssim, encara que m'ha cansat força. Me l'esperava, l'etapa. De fet, ahir ja era també una jornada esperada ja que acabàvem la meitat de la nostra empresa. I avui la importància psicològica rau en el fet d'arribar a Catalunya.

( ) Amb molta gana, el cos lliomat i el

Una bretxa (de Roland), una porta.
El secret ja era obert.

Travessada dels Pirineus

coco cansat hem arribat al Pla Bataller, i enmig dels costellaires ens hem aturat a menjar i beure, a les 4 de la tarda, mentre els llamps i trons començaven a fer acte de presència. Abans, però, hem quedat meravellats amb la imatge de la cresta de Tempestats i Salenques sobresortint per darrera del Coll de Toro. Després, mentre començaven a caure les primeres gotes, i cap al Túnel la negror era solcada pels llamps violacis d'intensa tempesta, hem arribat a Viella passant per Gausac amb la seva església de pessebre."

Dissabte, 5 d'agost.

"La rebuda d'en Carles ha estat emocional. Quan jo m'he arraulit de fred i m'he endormiscat una mica, l'Eloi l'ha anat a esperar muntanya avall. Al cap d'uns tres quarts d'hora han arribat tots dos. En Carles fent gestos amb les mans, content, emocionat de tornar a les muntanyes. Hem passat un gran capvespre. Ell ha portat teca: xai, botifarres, amanida... Hem xerrat de tantes coses..."

La Cabana dels Esparvers era un dels motius més esperats d'aquesta aventura. La realitat ha superat

amb escreix la suggerència del topònim. La nit a sobre; vaques a tot voltant que demanaven la sal que no els podíem donar, les estrelles, les bromes còmplices dels tres, el cafè i la llarguíssima xerrada dins de la cabana, a dins del sac, amb la companyia d'algun ratinyol de muntanya. Li hem explicat a l'amic com ha anat la nostra aventura; ell s'hi ha interessat, com sempre. Jo m'he adormit quan tots dos encara han romàs desperts una llarga estona."

(1) Extret textualment del diari "De la cal·ligrafia..."

...i cal celebrar-ho, amb els amics que els esperaven.

Travessada dels Pirineus

*La canal dels Posets. Avall, Estós i la Vall de l'Esera.
I el port de la Picada i Viella...*

Hem arribat. L'explicada.

28 dies d'estiu

- DIA 1. (15-7-89) :** Sortida de Cassà amb cotxe particular en direcció al País Basc. Arribada a Irún. Sopar a St. Sebastià i acampada a Echalar.
- DIA 2. 1 ETAPA :** Echalar (Navarra) - Urepel (França). Per Esquisoray, Arizcun i Alduides. 12 hores.
- DIA 3. 2 ETAPA :** Urepel - Fàbrica d'Orbaiceta (Navarra). Pel coll de Burdinkurutz i Roncesvalles. 10 hores.
- DIA 4. 3 ETAPA :** Fàbrica d'Orbaiceta - Poble d'Izalzu. Pel pantà d'Irabia i el cim d'Abodi. 12 hores.
- DIA 5. 4 ETAPA :** Poble d'Izalzu - Refugi de Tatxeras (Osca). Per la vall de Belabarce i lloc de Zuriza. 10 hores
- DIA 6. DESCANS A TATXERAS**
- DIA 7. 5 ETAPA :** Tatxeras - Candanchú. Pel coll de Petraficha, Refugi de la Mina, Aguas Tuertas i l'Ibón d'Estanés. 12 h. 30 min.
- DIA 8. 6 ETAPA :** Candanchú - Pistes de Formigal. Per la collada d'Izas. 8 h. 45 min.
- DIA 9. 7 ETAPA :** Formigal - Panticosa. Per Sallent de Gállego. 5h. 30 min.
- DIA 10 , MATI :** DESCANS A PANTICOSA.
- DIA 10 , TARDA :** AVANÇ DE LA 8 ETAPA. Panticosa - rio Otal. Pel Coll de Tendeñera. 6h.
- DIA 11. 8 ETAPA :** Rio Otal - Refugi de Góriz. Per Sant Nicolás de Bujaruelo, Coll de Gavarnia, Brecha de Rolando i coll del Descargador. 13 h. 30 min..

Travessada dels Pirineus

DIA 12.9 ETAPA : Ref. de Góriz-Bielsa.Pel cim del Monte Perdido, coll del Cilindro i vall de Pineta.14 hores.

DIA 13.10 ETAPA: Bielsa - Refugi de Viadós.Per Ordiceto i Hospital de Gistáin. 8h. 30 min.

DIA 14.DESCANS A VIADOS

DIA 15.11 ETAPA: Viadós - Campamento (vall d'Esera).Pel cim del Posets i vall d'Estós.13 h. 30 min.

DIA 16.12 ETAPA: Campamento - Viella (Lleida).Pel port de la Picada i l'Artiga de Lin.11 hores.

DIA 17.13 ETAPA: Viella - Montgarri.Pel Pla de Beret. 7 hores.

DIA 18.DESCANS A MONTGARRI

DIA 19.14 ETAPA: Montgarri - Llavorsí.Per Isil i Esterri d'Aneo.12 hores.

DIA 20.15 ETAPA: Llavorsí - Pal (Andorra).Per Tor, Port de Cabús i Coll de la Botella.13 hores.

DIA 21.16 ETAPA: Pal - Cabana dels Esparvers (Lleida). Per la Vall del riu Madriu, i Coll de Vall Civera. 10 hores.

DIA 22.17 ETAPA: Cabana dels Esparvers - Osseja (França).Pel cim del Puigpedrós, Estany de Malniu, Guils i Puigcerdà.13 h. 30 min.

DIA 23.18 ETAPA: Osseja - Núria(Girona).Pel cim del Puigmal. 7h. 30 min.

DIA 24.DESCANS A NURIA

DIA 25.19 ETAPA: Núria - Coll d'Ares.Per Nou Creus, Ull de Ter, Coll del Pal, Roques d'en Marcer, Espinavell. 12 hores.

DIA 26.20 ETAPA: Coll d'Ares - Alt Corral.Per la Manera, Fonts de la Muga, Costuges. 13 hores.

DIA 27.21 ETAPA: Alt Corral - Coll d Banyuls.Pel Roc de Frausa, Recasens i Puig Neulós. 13 hores.

DIA 28.22 ETAPA: Coll de Banyuls - Port de la Selva. Per Sant Pere de Rodes. 6 hores.

SERRA

ASSEGUANCES

Plaça de la Coma, 18
Tel. 46 07 26
CASSÀ DE LA SELVA

Té el gust d'oferir-vos tota mena de **PREVISIÓ** contra la **LLAR, INDÚSTRIES, AUTOMÒBILS, PLANS DE JUBILACIÓ, ACCIDENTS** i un llarg etc. de productes.

Al mateix temps, us fa saber que podem informar-vos amb tots els temes relacionats amb **GESTORIA** (Assessoria Fiscal, Rendes, Trasllats, Seguretat Social, etc.).

XIIa. Travessada de les Gavarres

Arribarà un dia en el que podrem fer la ressenya d'una travessada de Les Gavarres sense fer referència a la sequera?

Serà possible un intent de descripció de la remor dels rierols, d'un entrebanc imprevist originat per una mullena de xiruques o cosa semblant? Qui sap. El cert és que aquest any tampoc i aquesta circumstància comença a fer monòtons els escrits sobre el tema, però què hi farem! Es així i no està a les nostres mans la possibilitat de canviar-ho.

Tot i això, la pluja ha sotjat la travessada: el dia abans, el dissabte 28 d'octubre, una nuvolada espessa i grassa féu tèmer per la caminada. I hem de dir que hi haguéssim renunciat de bon grat a canvi d'unes generoses precipitacions, que al capdavant quedaren en un ruixat més propi de finals d'agost que d'octubre, els núvols s'anaren esqueixant i la nit fou estelada. Bones perspectives, doncs, des de l'òptica excursionista.

Manquen cinc minuts per les sis del matí; els fars il·luminen una moto aparcada davant de l'església de Sant

Església de Fitor.

M a t e u d e Vall-llobrega: és en Jaume que, com sempre, ha matinejat més que ningú. Ens posem a feinejar i disposem la taula i tots els estris enmig d'una foscor només trencada p e l s r a i g s intermitents del far de Sant Sebastià.

Amb aquestes, sentim la remor d'un Land Rover: són en Joan i l'Eloi que arriben.

Una faixa de color blanquinós s'extén ja pel cantó de llevant quan acabem la parada, i no triguen ja gaire a arribar els primers participants. Fitxes d'inscripció, enrenou per l'aparcament. La claror augmenta i el nombre de marxaires també.

I, fent la contra al vici nacional de la

impuntualitat, a les set en punt es dona el senyal de sortida; som cinquanta i escaig, però ben segur n'arribaran encara força més. (Així va ser: setanta-quatre entre tots).

El nostre grup es posa en marxa; les primeres passes són sobre camí enquitranat però això s'acaba aviat i ens endinsem per camins de terra; la ruta discorre enmig de grosses oliveres que ens sorprenen una mica: sembla que, en trobar-se arrecerades, resistiren millor les glaçades de 1956 i 1985; aneu a saber, però és ben cert que poques de tan grosses hom en pot veure pel país.

Les oliveres queden enrera i comencem a pujar els primers pendents; pins i suros voregen ara el

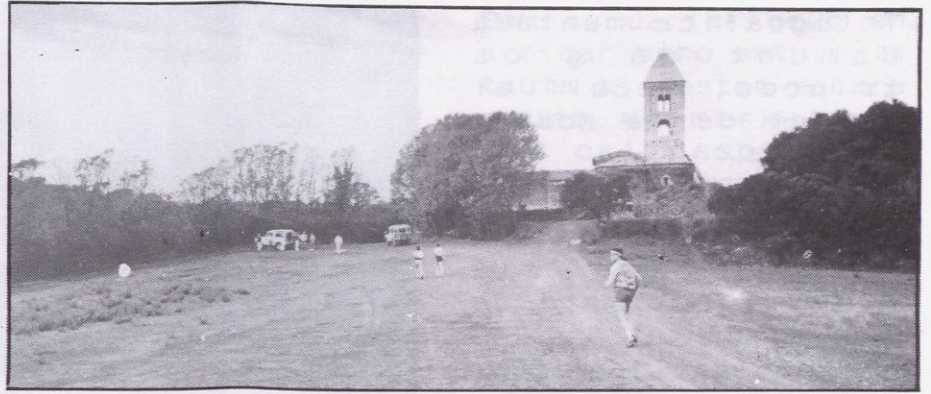
Travessada de les Gavarres

camí. A la nostra dreta el sol apareix per darrera els turons de Begur; tanmateix el cel està ple de nuvolets malgrat el lleuger oratge de tramuntana que manté l'aire clar i diàfan. Un dia immillorable per a caminar. I caminem costa amunt, la qual cosa ens fa trencar la primera suor de la jornada; en arribar al collet un retolet ens assabenta del nom de l'indret: la pujada d'en Clova.

Seguim endavant i passem prop les restes del Mas Volorda

i en aquestes veiem un grup de marxaires deturat; la seva actitud ens fa témer un accident i, en efecte. La víctima, però n'ha estat un gos. Un gran gos blanc i pelut; mentre improvisaven un baiard per portar-lo ens expliquen que allà baix, a Vall-llobrega, un cotxe l'ha colpejat, aparentment sense més problema, però en arribar aquí ha caigut. Contemplem com s'enduen altre cop cap avall la pobre bèstia.

Després d'aquesta aturada apretem el pas; el camí és força planer ara, tot i que la tendència és pujar cap a l'encreuament que ens permetrà de visitar el Dolmen del Mas Estanyet. Hi arribem: una petita marrada ens porta cap al megàlit; un grup dels que ens han precedit es troba

Pla de Fitor. És hora d'un mossec.

entorn les pedres escoltant les explicacions d'un d'ells al respecte. Sí, ens trobem davant d'un dels més antics testimonis de l'activitat de l'"Homo Sapiens" tot i que algunes de les seves actuacions posteriors -d'alguna de les quals en tindrem prova al llarg de la travessada- facin posar molt en dubte aital qualificatiu. No triguem pas gaire, un cop reempresa la marxa en comprovar-ho: plantació d'eucaliptus. Eucaliptus, és clar, amb poca ufana, escarransits a causa del terreny poc adient i delmats pel fred d'anys enrera. En una paraula: destrucció del bosc per res, encara que, com una invitació a l'esperança, la vegetació autòctona va creixent i els envolta esborrant poc a poc la malvestat, tot i que trigarà anys - si li ho permeten- a fer-ho. Camins amples ara que arribem a les Planes d'en Torroella, camins plens d'indicadors, fletxes que assenyalen

cap a Fonteta, Mont-ràs, Vall-llobrega... També unes plaques indiquen: "Agrofitor S.A." I més encara en podem veure unes altres amb l'escrit de la Generalitat de Catalunya que ostenten com a inscripció quelcom semblant a "Protecció de la zona nord de les Gavarres"(?!). En què consisteix aquesta pretesa protecció? No ho sabem pas, però tot plegat ens omple de mal confiança.

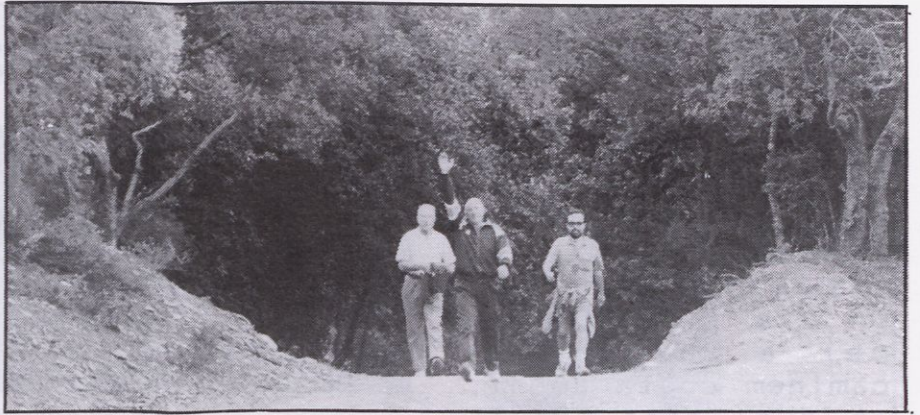
Passem per davant de la barraca de les planes, construcció moderna que sembla haver servit només per a guardar bestiar. Més endavant ja, i un cop sortejada una laberíntica sèrie d'encreuaments, comencem a davallar cap a la fondalada on es troba la Parròquia de Fitor, equador de la caminada. I efectivament, tot de cop, el campanar apareix enmig dels arbres. Una estrebada més i arribem al prat que antany fou camp. El Land Rover ens espera amg begudes i l'Eloi, amb una càmera

Travessada de les Gavarres

fotogràfica muntada damunt un gros trípode, recullí el moment de la nostra arribada.

Asseguts a la barana de la placeta davant l'església donem bon compte de l'esmorzar tot

contemplant l'edifici en procés de restauració; molt ha millorat la cosa d'ençà la darrera vegada que vaig estar aquí: el campanar ha estat curiosament agençat i l'esplèndida arquitectura romànica - crec que la peça més notable de totes les Gavarres se'ns mostra en tota llur puixança. Parlem de la gàbia de ferro que hi havia penjada d'un suro. Darrera un temple un company ens explica la història: el rector de la parròquia fou assaltat i mort per uns malfactors, però abans de morir pogué donar llurs noms. Els bandits foren detinguts i executats i, seguint el bàrbar costum de l'època, llur cap exposat dins d'una gàbia de ferro. Donem un tomb pels voltants però la gàbia ha desaparegut; les obres de consolidació del temple l'envolten de bastides i materials Moments de repòs. Assegut al relleix de la placeta penso, penso en la sèrie de restauracions empreses d'uns anys ençà i que, malgrat la innegable bona voluntat que les empeny, no sempre

Fent Camí.

assoleixen els objectius pretesos. De totes, una gran majoria resulten un pegat en un banc, d'altres fan literalment esgarrifar - recordem el que s'ha anomenat "Síndrome de la pedra picada" que proporciona a les construccions uns aspectes que mai tingueren- però cal reconèixer que aquesta que tenim davant els ulls no, aquesta es porta a terme amb tota cura i els resultats estan a la vista: al costat de l'edifici de l'església que, com a únic detall notable té la porta adovellada, el campanar del romànic més pur s'alça cap el cel tardoral. Què tindrà l'art romànic que armonitza perfectament amb aquesta, la nostra Terra? No em veig capaç d'explicar-ho com no sé pas expressar la sensació de calma majestuosa i saber que irradia Santa Coloma de Fitor. Com un somni. I, posats a somiar: Per què no un torterol de fum per damunt la xemeneia de la rectoria? O els

camp llaurats, l'hort ja pansit ostentant tanmateix els darrers fruits de la temporada, gallines per l'era, el ramat pasturant pels marges?.

Il·lusions, res més. Difícilment tornarà la vida a indrets com aquest. Nosaltres potser sí que hi tornarem però ara ja cal marxar. I empenem de nou el camí; a través del prat en què s'ha convertit l'hort del rector travessem el petit rec i empenem de nou una pujada. Davant nostre la gran plantació d'eucaliptus que, com les altres no ha reeixit i es veu gradualment envaïda per brucs, suros i pins.

.Seguim i passem per davant de les masies enrunades de Can Puig i Can Juanola.

De baixada, travessem la Riera de Fitor i altre cop cap amunt; a mitja ascensió ens trobem amb la font de Fitor i ens enduem una sorpresa: raja, poc però raja. Aquí

Travessada de les Gavarres

s'hi està d'allò més bé, però cal continuar, seguim costa amunt i en arribar a la carena ens girem: la vista és magnífica, el Puig d'Arques per un costat, per l'altre el Montgrí i allà al fons el campanar de Fitor ens apareix per darrera vegada. Endavant, els núvols ens estalvien la solellada i caminar esdevé un goig. Així avancem fins arribar a Can Ribot; Enllà es divideixen, molt lluny, els paratges de les Gavarres que ens són familiars: Santa Pellaia, Montnegre, els Angels, el Puig d'Arques..., però no per gaire estona, ja que la ruta, abandonant sobtadament

el camí principal, emprèn un corriol que s'enfonsa seguint el curs de la Riera de Bell-lloc.

Caminem per l'ombrívola ruta avall, sempre avall molta estona fins que, de cop, albirem quelcom entremig dels arbres: són les restes del Castell de Vila-romà.

El camí que seguim, un cop finit el corriol, sembla portar-nos de dret cap a la capella de Bell-lloc que es veu al fons de la vall, però nosaltres trenquem cap a l'esquerra i embrenem la darrera pujada. I des del camí del cim albirem ja la població de Vall-llobrega a la que arribem ben aviat.

Som el darrer grup en arribar però entorn la taula hi resten encara grups de marxaires. Ara cal desparar i, amb el pensament posat en la propera travessada, fem la feina. Tot s'ha acabat i ha sonat l'hora de marxar cap a casa. Ens submergim altra volta en el món de l'asfalt i les ratlles blanques de la ruta, ben

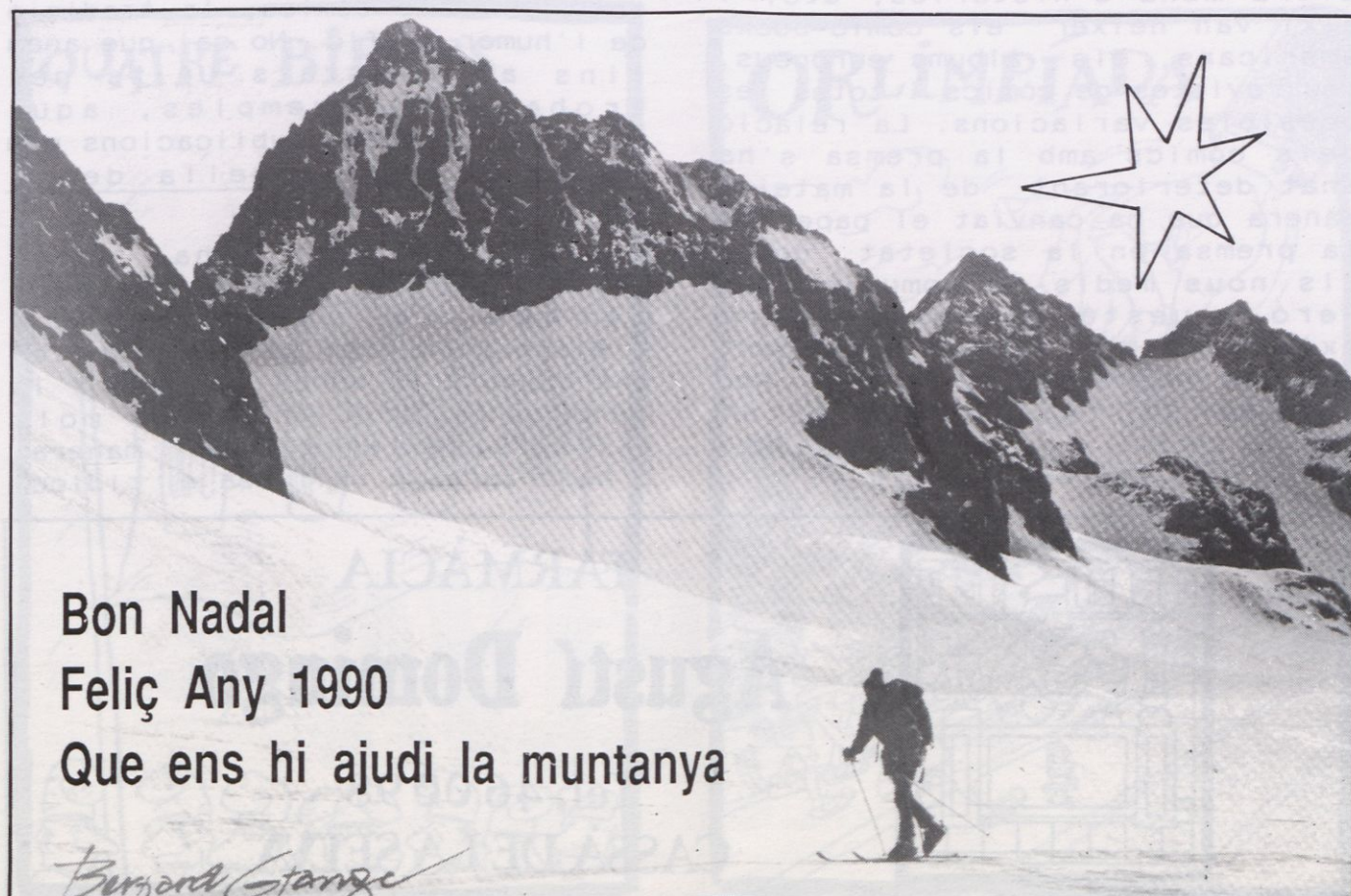
diferents dels llocs que venim de recórrer. A l'entrada de Palamós, de cua d'ull veiem l'ermita de Bell-lloc i les runes del castell de Vila-romà; a l'altra banda de la carretera s'anuncia: "Camping Vila-romà".

Temps...

Carles Malagrida

Fotos: Eloi Marià

25

DRECERA

el pompeu il·lustrat *per Lluïset*

**Parlament d'Ernest Riera i Arbussà
en la inauguració de l'exposició
que tingué lloc el dia 9 de setembre**

La història dels còmics comença als Estats Units, als últims anys del segle XIX. Aquesta nova forma artística, que era espectacular, molt econòmica, i extremadament popular, va originar-se a la premsa. Els diaris oferien els diumenges un suplement a color amb diferents sèries de còmics

26

que generalment ocupaven una o mitja pàgina de gran format. Algunes d'aquestes sèries no apareixien només els diumenges, sinó que continuaven diàriament en unes tires en blanc i negre. Les sèries eren molt diverses, inicialment destacaven les d'humor, més tard les d'aventures. Amb els anys, la narrativa gràfica va trobar altres formats que li permetien tractaments diferents, altra mena d'històries, etc, i així van néixer els còmic-books americans, els àlbums europeus, les revistes de còmics i totes les possibles variacions. La relació dels còmics amb la premsa s'ha anat deteriorant de la mateixa manera que ha canviat el paper de la premsa en la societat, degut als nous medis de comunicació. Però aquesta relació encara existeix, com demostra en part aquesta exposició, ja que el Nou Pompeu Il·lustrat ha estat publicat en les pàgines dominicals del diari AVUI.

Lluïset fa la presentació de la seva exposició.

Però m'agradaria puntualitzar que el Nou Pompeu Il·lustrat no és un còmic, no és una narrativa gràfica. Com indica aquest terme, en una narrativa gràfica s'utilitzen dibuixos i paraules per explicar una història. En aquest cas no s'explica cap història, tot i que s'utilitzen dibuixos i paraules d'una manera molt hàbil. Els acudits són part d'una tradició més antiga fins i tot que els còmics, la tradició de l'humor gràfic. No cal que anem fins als Estats Units per trobar-ne exemples, aquí Catalunya trobem publicacions com Cu-cut! i L'Esquella de la Torratxa.

L'humor gràfic ha estat sempre popular, principalment perquè la caricatura i l'exageració gràfica permeten fer uns comentaris sobre els fets i la gent que són notícia molt difícils de fer d'altra manera. L'humor gràfic utilitza el ridícul

FARMÀCIA

Agustí Domingo

Tel. 46 00 98

CASSÀ DE LA SELVA

i fins i tot la crueltat per dir allò que li interessa dir, per expressar una opinió. A començaments de segle, s'utilitzaven al·legories polítiques dibuixades per acompanyar editorials o articles. Cap diari no ha deixat mai d'incloure algun comentari gràfic entre les seves pàgines. El major inconvenient que pateix aquest tipus d'humor, però, és que perd sentit de seguida que el fet que comenta perd actualitat davant d'altres notícies.

Això és el que passarà amb alguns dels acudits d'El Nou Pompeu II. Il·lustrat, perdran vigència perquè el seu tema en perdrà. Però n'hi ha d'altres que mantindran intacte la seva essència perquè no es limiten a fer un comentari sobre l'actualitat del moment, sinó que ajunten dibuix i paraules amb habilitat i humor. Humor negre, força sovint. Potser no és tan negre com el d'altres acudits d'en Lluïssot, però blanc no ho és

El públic escoltant la dissertació d'en Lluïssot.

pas. Tot i que aquesta diferència entre humor blanc i negre em sembla força arbitrària, especialment en l'humor gràfic.

Una de les qualitats de l'humor gràfic, potser la més important, és que ens fa riure de coses que no tenen cap gràcia. Ens fa riure de tota mena de problemes i catàstrofes, reals i potencials, ens fa riure de l'estupidesa de l'home, o sigui de la nostra pròpia estupidesa. Cosa que s'ha d'agrair. Però el més important de tot és que ens fa riure.

27

Premi Clavell 1989

El Record

Elena Esteras i Blasco
11 anys

Una vegada, fa molt temps, vaig anar a visitar un museu de pintura molt important. Allí estaven tota mena de quadres famosos valorats altament. Jo me'ls mirava com aquell que fulleja un llibre de passada, sense interessar-me gaire. Però un d'aquells dibuixos tenia un toc inexplicable; posseïa un encant atractiu.

28

Me'l vaig quedar mirant llarga estona per esbrinar el que em feia recordar i el que m'encisava, aquelles quatre pinzellades pintades sobre una tela que figuraven un bell paisatge de tardor, amb un antic campanar allà al fons, amb un poblet mig deshabitat i un cel trist i blau, pintats amb un aire real.

Aquell panorama em va fer recordar una història com una aventura pintoresca, extravagant, ...

Submergit en els meus pensaments d'infant recordava quan encara vivia en el poble, en una gran casa de pagès, voltada de prats verds on pasturaven els ramats, quan corria esbojarrat, brut com un vagabund, pels viaranyes de ferradura. Era tan agradable viure allà, cada matí m'aixecava a l'alba per veure néixer el sol, que a hores d'ara s'havia tornat d'un color coral. Hi i carbassa, entre les abruptes i llegendàries muntanyes que ens voltaven. Un dia passejant pels carrerons davant l'església vaig sentir com un sospir i un plor. Em vaig espantar una cosa de no dir, doncs a ningú no veia. Finalment vaig alçar la mirada i vaig observar com el campanar plorava i li vaig preguntar:

 LA SELVA®
JOAQUIN ALBERTI S.A.

La nostra Cultura

-Com és que les llàgrimes es vessen pel teu rostre?

-Infant, consola'm - em digué entristit, mentre el vent s'enduia les seves gotes de tristor.

Féu un gemec i mirant-me em digué:

-Ningú no em dona importància; ja em faig vell, els coloms s'instal·len en qualsevol racó perdut i fan els seus nius...

-Però si hauries d'estar content, aquí, divisant el poble als teus peus, com un rei que governa als seus seguidors durant tants anys! - el vaig animar.

-No petit, tu no em comprens- em digué desolat.

-T'entenc molt bé! El que passa és que no saps apreciar les coses que t'envolten, la natura, ...

-Què dius tu ara?- em preguntà enfurismat-

- Les orenetes, cada primavera, quan els jardins floreixen i creixen, et visiten i t'acaronen amb gran solemnitat, per anunciar-te la seva arribada. El sol et contempla i t'enlluerna durant el dia, la lluna no deixa d'il·luminar-te durant la nit, quan el sol mandrós, s'adorm com un nen petit en el seu bressol. El rossinyol amb el seu plomatge lluent, et canta una melodia quan s'aixeca l'aurora, ... i moltes més; que no te n'adones?

El campanar va quedar mut, i mirant al seu entorn, baixà el cap avergonyit.

- Es veritat minyó, m'has obert les esperances i el cor,...gràcies a tu continuaré alegre com abans, i pots estar segur que no m'arrepentiré mai més de ser el que sóc, un típic i tradicional campanar.

- Bé, ara me'n vaig, et vindré a veure, adéu! - em vaig acomiadar.

Camí de tornada, em vaig trobar el meu germà, que anava tot brut com un rodamón amb manca de presència, per cert, dient-me que l'acompanyés no sé on, i començà a estirar-me del braç i, ... tot de sobte, vaig fer un bot sobresaltat, al trobar-me en el museu agafat pel meu pare del braç i dient-me:

- Enric, què t'ha passat? T'has passat tota l'hora de la visita, mirant fixament aquest quadre, com si t'hagués captivat la seva bellesa i el seu estil.

- Va anem cap a casa, aviat es farà fosc- proposà la meva mare, ben previsorament com sempre.

- Jo em vaig quedar silenciós.

A la sortida del museu, em vaig girar cap al quadre, la font dels meus records, com acomiadant-me dels meus pensaments.

Des d'aquell dia les campanades monòtones que sentia, ja no eren com abans, ara eren com el desig de trobar un amic de l'ànima, que deien els meus companys : EL CAMPANAR.

29

Armeria CASSÀ

ARMERIA - ESPORTS

C/. Mel, 11 - Apartat de Correus, 29 - Telèfon 46 11 43 - Telèfon particular 46 02 58

17244 CASSÀ DE LA SELVA (Girona)

ESCALADA

II Cicle Vine a escalar amb nosaltres

Aquest any, durant els mesos de juny i juliol, hem fet el segon cicle "Vine a escalar amb nosaltres". Tot va començar un divendres a la nit amb un "passi" de diapositives, quatre explicacions sobre l'escalada i com vollem desenvolupar aquest cicle.

L'endemà mateix ja es va fer la primera sortida pràctica, que gràcies a l'amic Emili la vàrem portar a terme en els penya-segats de sota el far de Sant Sebastià, a Llafranc.

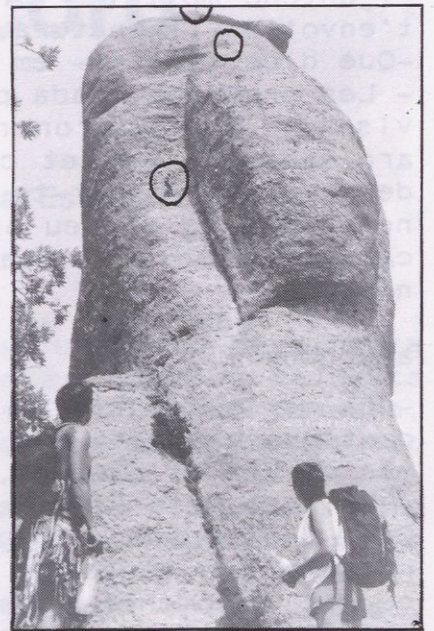
Allà, tots plegats vàrem conèixer la zona. Veterans i novells, era la primera vegada que gratàvem en aquest indret. El lloc és fantàstic. Vies curtes s'enfilen per un

grapat de panys de paret, tots ells a tocar. Són recorreguts de diferents graus de dificultat, la majoria equipats. Les espurnes dansaires de les crestes ondulades del mar ens feien pessigolles a les soles del "peu de gat". Escalada marina. Escalada bonica. Bon inici.

Solius i Amer

La segona sortida va ser al nostre "camp": Solius. Aquesta zona és com estar a casa nostra. La majoria de vies han estat obertes i treballades per nosaltres mateixos.

Aquest any vàrem netejar un peu de paret, ja que vollem intentar obrir alguna via que fos fàcil. No va haver-hi gaire sort: la part alta va

Mirant la via de pujada al "Cavall Bernat", mentre una cordada baixa en rappel.

resultar ser quelcom podridota i la part central era més delicada del que esperàvem. Una via nova es va obrir el mateix dia del curset, i tot aprofitant la resta de recorreguts

SCAD&L

AVENTURA

EL TEU REI MAG DELS ESPORTS
D'AVENTURA A GIRONA

Carrer Nord, 6 - Tel. 21 14 10 - 17001 GIRONA

Escalada

més aprofitables es va enllestir aquesta sortida.

Després va tocar el torn al calcàri de Sta. Brígida d'Amer. Pujant i baixant, amb una cordada o l'altra, ara pujo aquí, ara m'enfilo allà, va passar la jornada sense adonar-nos-en.

Montserrat

La següent sortida és de les fortes i maques: Montserrat. La visita d'aquest massís, és una de les bàsiques del cicle. El seu conjunt d'agulles esveltes i punxegudes, el conglomerat arrodonit de les parets tan característiques i estranyes, el colorit, el circ i tota la parafarnàlia existent.

Tot, tot l'espectacle fa que Montserrat sigui això: Montserrat. (Proverbi xinès).

L'activitat la vàrem començar a la zona de "les gorres" i a la tarda ens desplaçàrem als voltants de l'ermita de Sant Benet. Cal fer

Un grup en el cim del "Gorro Frigi" de Montserrat.

menció a una cordada d'alumnes veterans que varen anar una mica perduts. Però, parella: tothom hi ha de passar per aquests tràngols!

L'última sortida va ser al massís del Pedraforca, gran traca final del curset. Les seves parets calcàries de 300 a 500 mts que s'aixequen fins a una alçada de 2498 mts van ser un marc imponent per fer la cloenda del curset.

El viatge es va fer el dissabte. A l'arribada, els cims estaven semicoberts de núvols i encara que

durant la nit va ploure una mica, a l'endemà el dia es va aixecar serè. Un cop formades les cordades, vam emprendre caml vers l'inici de les vies escollides. Va haver-hi qui es va trobar malament. Els motius poden ser v a r i s : l'alçària, l'esmorzar; o potser... l'ambient? Tant se val! Una pena!. Hi tornarem amb vosaltres!

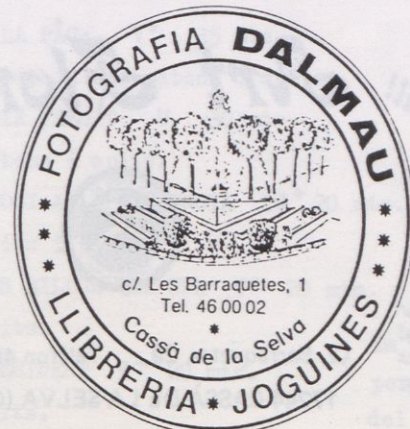
Tot va anar bé, tret d'una cordada que de tornada varen agafar un pop impressionant; i darrera d'ells, tots

31

Bones Festes!

Progrés, 5 - Tel. 46 09 14
17244 CASSÀ DE LA SELVA (Girona)

Escalada

plegats ben xops, tot preparant la tornada.

Com a valoració del cicle creiem que ha sigut un èxit, tant per les activitats desenvolupades com per l'aparata d'assistents, tot i que aquest any s'havia de pagar una petita quota.

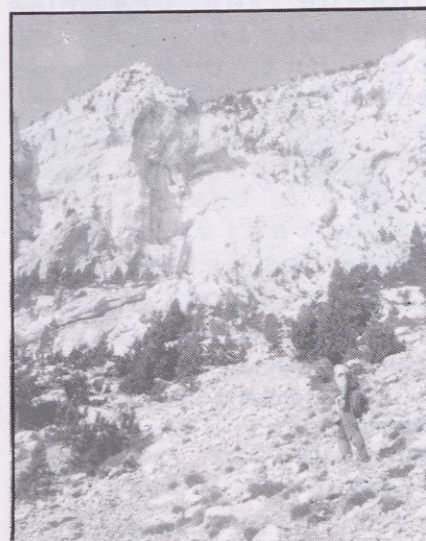
Queda per discutir si els dies escollits són els més indicats, perquè són dates en les quals l'estiu ja es fa notar i l'atracció del mar també. Tot i així, el nombre de participants amb assiduitat va ser de nou a deu a cada sortida, dels quals dos d'ells era el segon any que hi venien, (val a dir, però, que entre cicle i cicle quasi no havien escalat, potser ni el quasi). Això ens porta a una altra qüestió plantejada: com s'ha de fer per donar continuïtat a les persones que ho desitgin? Des de la mateixa colla intentarem programar sortides perquè això es pugui solucionar, però les pròpies persones interessades

Preparant el material en el Pedraforca.

són les que més hi tenen a dir.

Potser també seria bo que entre uns quants s'arrangés alguna habitació del nou local i aconseguir una ambientació adequada, perquè així fos agradable trobar-se un dia a la setmana tots els que generalment fem activitats de muntanya amb la colla o pel nostre compte, i poder explicar experiències o bé concretar amb altra gent noves sortides. La idea queda exposada.

Aproximació a la via "Civis Genis" del Pedraforca.

El que tenim clar és que hi tornarem!

JOSEP M BOSCH

32

Bon Nadal!

Art Floral

C/. Barraquetes, 29   Telèfon 46.18.83
17244 CASSÀ DE LA SELVA (Girona)

Anna Maria

OBJECTES PER A REGAL
PERFUMERIA   COMPLEMENTS

Carrer Major, 18 - Telèfon 46 11 61
CASSÀ DE LA SELVA

Sensacions Verticals

Tot i que jo sempre havia fet costat i consolidava l'opinió que qualifica d'animalada el fet d'enfilar-se per les roques, aquest és el segon any consecutiu que participo activament en el curset d'escalada.

El grup de monitors, incrementat aquesta vegada a causa de l'augment de gent amb ganes de provar aquest esport, en molts casos incomprès, ens van programar cinc sortides. Diferents indrets i paisatges, diferent tipus de pedra, però cada lloc em deixava moments per recordar.

A Palafrugell, pujar al compàs del màgic soroll del mar, realment bonic. El Diedre de Santa Brígida, les majestuoses muntanyes de Montserrat i del Pedraforca - la que em va impressionar més. Altíssima i nua, s'amagava entre la boira, era quelcom nou i important per a mi. Quan la vaig tenir sobre meu, el cor em batejava d'il·lusió, però m'atabalava el dubte de si tindria prou força fins a dalt. Aquest malestar s'apagava quan veia que deixava muntanya sota els meus peus. Sentia la roca, la tocava i notava que podia i la guanyava fins arribar al cim. El mar d'agradables pensaments un cop aconseguit el propòsit, junt amb la tempesta que ens va acompanyar durant la baixada van acabar de fer aquesta sortida inoblidable.

I és que és ben cert que s'ha de viure, i vivint-ho s'ha de voler sentir, estimant i valorant el que fas, llavors és quan veus que l'escalada no és cap animalada sinó una manera de cercar i trobar sensacions que val la pena experimentar... per això sé que el proper curset no hi faltaré.

Marta Miralles

Fent rappel a l'Agulla de St. Benet de Montserrat.

Escalada a Solius

AGULLA CENTRAL

1 - A LA PÀGE V⁺ 35 mts.

Equipada amb pitons i spits.

2 - PEIX FREGIT V 30 mts.

Pitons i spits.

3 - ELOGI A LA PACIENCIA IV⁺ 20 mts.

Spits i pitons.

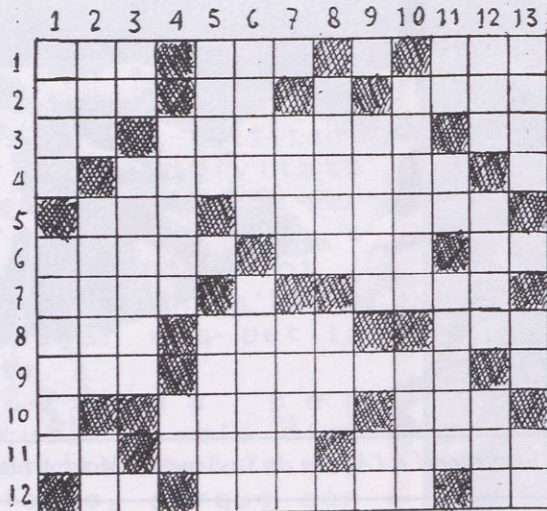
4 - DOS MILLOR QUE UNA V⁺ 20 mts.

Spits.

5 - PRESIDENT V⁻ 20 mts.

Spits.

Es baixa
per la part
del darrera.

Mots encreuats

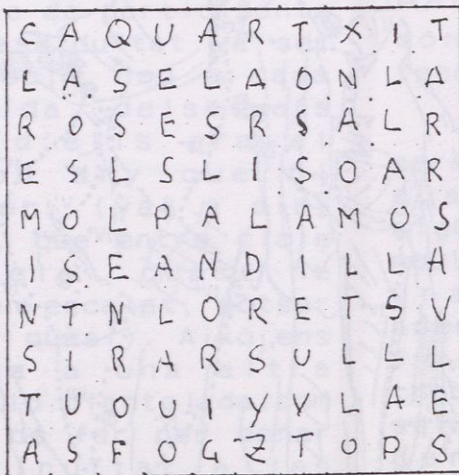
Horitzontal:

- 1. Es té quan no es dorm prou: Partit polític espanyol: Fòsfor: Entitat cassanenca: .2. Ni dues ni tres: Metall preciós: Consonant: és a la via del tren: .3. Déu egipci: Publicació local que no heu de deixar mai de llegir: Exclamació: .4. Oxigen: Representació teatral nadalenca: Cent: .5. Aigua congelada en cristalls menuts: Al revés, estava molt calent: 6. Nom d'un poble gironí, sembla ser que molt ben parit.: Nom d'un altre poble gironí: és bo tan dur com fregit: .7. Concepte, opinió, representació mental: Consonant: Barrejat, lloc d'on s'extremen minerals: .8. Allò que s'agafa quan es beu massa: Mare de la mare: Al revés, tranquil·litat: 9. Serveix per a volar: Els de Cassà són molt macos: As: .10. Cinquanta: Càstig que es posaran si aparques malament: El rei que no és ni el blanc ni el negre: .11. Mamífer plantigrad: Genial pintor català: Coses una sobre l'altra: .12. Afirmació: Pedra que tapa el nincol: Que no està malalt: .

Verticals:

- 1. A Cassà n'hi ha molt: En català, "carajillo": .3. Onada: Can ...., lloc on hi haurà l'Ajuntament de Cassà: Seguretat Social: .3. Sodi: Diuen que els catalans l'apreciem molt: Un: .4. Cognom del Sr. Batlle de la Vila: Mil cinc-cents: 5. En plural, allò que s'altera amb l'amor: Vocal: Que no és diferent: .6. En femení, recte: és típica de València: .7. Pluralitza: Cavitat subterrània: Al revés, apretit: .8. Al revés, dones que han tingut un fill: Vocal repetida: Vocal sense repetir: .9. Matricula catalana: Ermita prop de Cassà: Nitrogen: Posata: .10. Trampa per agafar certs animals: Escull: .11. Altre cop la vocal repetida: Senor: Lligams: .12. Que no és mort: Plaça principal del nostre poble: Senyal en demanada d'ajut: .13. Soroll de la Clau al girar en el pany: Vocal: Se'n busca quan hi ha gana: Seva: .

Sopa de Lletres

Buscar 10 pobles de Girona.

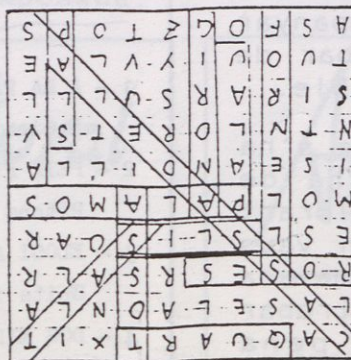
34

Trencaclosques

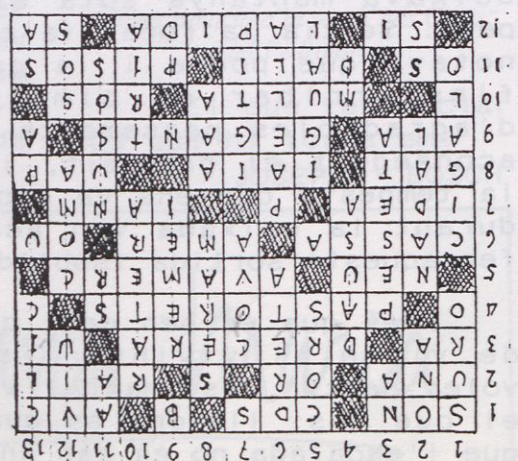

Escut de Cassà.
Quin d'aquests trossos no pertany a l'antic escut de cassà?

Solucions

Sopa de lletres

Mots encreuats

Trencaclosques:

El núm. 3

En els números anteriors de DRECERA vam repassar el vocabulari bàsic de l'excursionisme. En aquest número us proposem un exercici diferent: un entreteniment que serveixi a la vegada per aprendre a identificar algunes muntanyes de Catalunya.

Caldria, doncs, que relacionéssiu els dibuixos amb els noms següents: El Pedraforca, La serra del Cadí, El Far, El Montsant, El Matagalls, El Puigmal, Els Encantats, Montserrat, El Puigsacalm i Sant Llorenç del Munt.

Vinga, que no és gaire difícil!

Per si no ho acabeu de veure clar, aquí teniu la solució: 1.— Montserrat. 2.— El Puigmal. 3.— El Matagalls. 4.— El Far. 5.— El Pedraforca. 6.— El Puigsacalm. 7.— Sant Llorenç del Munt. 8.— El Montsant. 9.— La serra del Cadí. 10.— Els Encantats.

Extret del llibre Trèvol de Bordons-Castellà-Monné.

Si voleu que us corregeixin un text o que us tradueixin missatges breus, adreceu-vos al Servei de Català, a la planta baixa de l'Ajuntament (Can Nadal), de dilluns a divendres, de 8'30 a 14'30 h.

Telèfons 46 00 05 - 46 14 00.

VINE A ESQUIAR AMB NOSALTRES

* CURSET D'ESQUÍ 90

* ESQUIADES ALS
PIRINEUS FRANCESOS

36 TOTS ELS DISSABTES A PARTIR DEL MES DE GENER

Sortida a les 6 del matí en autocar amb vídeo, i arribada a les 8 del vespre.

Detalls en programes a part.

Per a més informació: Josep M. Bosch - Tel. 21 71 76
Marcel Rahola - Tel. 46 09 57

